

stærkere, og et C-hold, der er helt udenfor, og som nok aldrig kommer til. Det må dreje sig om folk uden for denne sal.

Men det, der bringer mig herop, er, at hr. Bendt Bendtsens indlæg ikke bar præg af, hvem der egentlig har fortjent at få ydelser fra det offentlige. For i den opremsning af, hvem der fik for meget, og hvem der blev belønnet af systemet ved at være ansvarsløse, synes jeg der var et stærkt eksempel, og jeg vil godt have præciseret lidt tydeligere, hvem det er vi taler om her.

Vi hørte fra hr. Bendt Bendtsen, at dagpengeperioden skulle nedsættes fra 7-9 år til 4 år. Det var dog et konkret bud. Men jeg savner et mere konkret bud på, hvilke grupper af dem, der i øjeblikket får ydelser fra det offentlige, der skal skæres ned i ydelser, og hvor meget deres ydelser skal sættes ned. For ellers er der ikke så forfærdelig meget ved en teoretisk diskussion om, hvem kan vi få ud at arbejde på det private arbejdsmarked.

Jeg synes, at mange af de mennesker, der i dag er på overførselsindkomster, og efterlønsmodtagere og førtidspensionister – som jeg går ud fra vi trækker mere eller mindre fra, når vi taler om, hvem der står til rådighed – har krav på at få at vide, hvor meget deres ydelser skal sættes ned, før det efter Det Konservative Folkepartis mening er acceptabelt.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (KF):

Det, der bringer mig herop, er, at jeg bliver harm over, at hr. Erhard Jakobsen i den grad angriber det, min ordfører sagde. Men han behøver såmænd ikke at gå så langt tilbage. Går vi bare tilbage til 1973, var der 1 million færre mennesker i Danmark i den arbejdsføre alder på overførselsindkomster. Jeg kan henvise til en kronik, som professor Anders Ølgaard skrev i dagbladet Børsen fredag den 3. februar i år, hvor han også gengav tal om det emne.

Lad mig i øvrigt sige også til Socialdemokratiets ordfører, at der er tænksomme socialdemokrater også i andre lande, f.eks. i Sverige, som var længere fremme end os med velfærdssamfundet. Så brød det sammen, og nu har de på dagpengeområdet maksimalt 80 pct.s dækning og ikke 90 pct. De har nu en forhenværende finansminister Kjell-Olof Feldt, som sagde, og det er fra Politiken den 2. oktober i fjor:

»Dagpengene til ledige bør sænkes både absolut og procentuelt. At man i Danmark kan modtage dagpenge i op til 7 år, er helt urimeligt.

Det danske dagpengesystem er så godt, at det giver en reel mulighed for at sætte sig uden for arbejdsmarkedet. Man burde højst have ret til dagpenge i 1 år. Derefter kan man flyttes til det sociale system.«

Og den socialdemokratiske tidligere finansminister i Sverige fortsætter:

»Det er hverken humant eller retfærdigt at friste folk til at blive i dagpengesystemet. Der er heller ikke råd til at opretholde et system, hvor mere end hver fjerde i de erhvervsaktive aldersklasser lever af passive pengegaver fra staten.«

Dette fra en socialdemokrat, som har et socialt sindelag, men også økonomisk ansvarlighed. Må vi lige klappe hesten og få tingene ned på jorden!

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg må her fra talerstolen vedkende mig, at jeg ikke kender til 1930'erne, men jeg ved efter 20 år i dansk politi, hvor jeg har levet blandt folk på gaden i min dagligdag, at nogle af de mennesker, der er sat udenfor, og som jeg opfatter som nogle af samfundets svageste, har vi frataget det at få en faglig stolthed, det at have et job at passe. Man har hensat dem i en krog og givet dem en pose penge, og hele diskussionen drejer sig efterhånden om, hvorvidt den pose penge er stor nok. Jeg vil godt vende det en smule på hovedet og sige, at det, det drejer sig om, er, at vi får samlet disse mennesker op, og at de kommer ud at virke.

Så er det diskussionen mellem den borgerlige lejr og resten – og det er netop det, vi diskuterer i dag – om de vilkår, vi kan skabe for dansk erhvervsliv, kan gøre, at vi får samlet nogle af disse mennesker op. Når vi lidt senere i dag skal diskutere byrden i fremtiden i forbindelse med pensionerne, er det jo ikke stigningen dér, det drejer sig om. Nej, det er de 800.000 mennesker, som jeg kommer tilbage til igen, og det er om dem, jeg siger, at det hjælper ikke noget, hvis vi ikke får slået en prop i hullet og vi bliver ved med at holde flere og flere unge mennesker, flere og flere generationer, uden for – så eksploderer det på et tidspunkt. Det er dem, jeg ønsker at samle op. Der skal være et incitament til at komme videre.

I dag er det sådan, at en stor part af Danmarks befolkning betaler skat, og så modtager de igen. Det er dér, vi gerne vil have bremsen op, hvor vi siger, at vi gerne vil have stoppet for nogle af disse ting. Men det skal være på en måde, så vi kan få dem i reelt arbejde.